

Teir stóru spurningarnir

Oddagrein

ÓLAVSØKAN er farin afturum, og lívið gongur sína gongd. Hjá summum vil tað siga, at farið verður aftur til arbeiðis, og hjá øðrum, at tey frávægis biða. Tey hava einki arbeiði, tey klára ikki sínar skyldur, og... y vita ikki, hvussu tað fer at siggja út á ólavsøku 1996. Tey vita ikki, um tey fara at hava nakra inntøku, um tey framhaldandi fara at fáa útgjald úr ALS, um tey fara at bøgva í heiminum, sum nú er teirra, og tey vita ikki, um tey fara at bøgva í Føroyum.

VIT eiga ikki dagin í morgin, plaga vit at siga, og tað er so sátt, sum tað er sagt. Men tá tað ræður um omanfyri nevndu fyrirteytir, so ræður um, at viðurskiptini eru soleiðis, at óvissan er minkað nóg, tá vit aftur halda ólavsøku.

LØGMADUR sigur, at nú er vend komin í, og at tað gongur framá. Hjá nógvum er torført at góðtaka útsagnina. Her verður hugsað um tey, sum eru í tí støðu, sum er nevnd omanfyri, og um tey, sum eru komin í summarfrí, og sum so ógvuliga fegin høvdu viljað bið her, men sum nú noyðast at fara aftur í iðuðina á flatlondum, tí veruleikin segði teimum, at tað var ikki pláss fyri teimum her.

TÁ ólavsøkan varð sett, var nevnt, at tað skal annað til at byggja Føroyar enn at lækka innflutningsgjaldið á bilum. Bóðskapurin í hesum var, at tað eru so nógvi itaklig og grundleggjandi viðurskipti, sum skulu koma á beint, men sum ikki eru komin tað, bæði moralskt og figgarliga.

LAT fara, at rentufrádrátturin er hækkaður við nækrum fám prosentum, og at skattgjaldirnir fær nakrar fíra hundrad krónur meiri hvønn mánaða, men tað er ikki tað, sum loysir trupulleikarnar og ger, at føroyingar støðast í Føroyum.

TAÐ, sum krevur eina skjóta loysn, eru stór mál sum kommunuskuld, sethúsaskuld, skattatryst, og skuldin og rentuútreiðslurnar hjá landskassanum. Fólk skilja ikki, at gongdin er vend, fyrr enn nakað itakligt er gjørt við hesi viðurskiptini, og fiskivøtumarnar eru settar soleiðis, at veiðan kann optimerast.

NÓGV hevur verið práttað um, hvussu peningastovnamir og tað almenna skulu vera við til loysa trupulleikarnar viðvíkjandi kommunum og sethúsum. Útspøl eru komin frá peningastovnunum, men tað hendir ikki meiri. Útspølini tykjast bera við sær, at politikarnir kenna tað, sum teir hava fingið ein skáa, nýstast ikki at koma við øðrum loysnum og vísa til peningastovnamir. Men einki hoyrist um, at hesir koma viðari. Kommunuskuldin skuldi ikki gerast ein aprilsøga, so skuldi málið verða loyst, áðrenn mai mánaði var liðugur, og nú eru vit komin út í august, og rentutílskrivingin í tómu kassanum heldur fram.

MÁTIN at loysa sethúsaskuldina er fráboðaður, men ein máti uttan itakligt uppskot nyttar lítlið hjá kroysta húsaeigarunum, sum fær kontoavrit oman á kontoavrit og í tí stilla kann staðfesta, at tað skal nóg til at sanera renturnar, sum eru tilskrivaðar, síðani teir fóru at tosa um sethúsaloysnir.

SKAL bjartskygni og trúgv upp á framtíðina aftur birtast í barni føroyinga, so er neyðugt, at tey, sum hava ábyrgd, skapa grundleggjandi fyrirteytir, so tað verður møgulegt hjá tí einstaka at liva og anda her. Nú hevur verið tosað og skrivað nóg um nýggja stýrisskipan og tingskipan. Hesar eru upp á sitt pláss, men tær eru sum lækkaði biltoilurin. Tað er ikki hetta, sum loysir trupulleikarnar hjá føroyingum. Tað er eitt drúgt og torført arbeiði at taka upp, men eina ferð eigur upptákan at vera komin so miklið langt, at tað kennist aftur í umstøðunum hjá tí einstaka. Tey eru nógvi, sum leingjast eftir tí lóguni!

Sosialurin

Danska stjórnin sær ikki hvat hendir her heima í Føroyum

»Den værende danske regering kan ikke længere gå med bind for øjnene og bevidst lade Færøerne affolke,« skriver Sverri Midjord. »Med den politik som nu bliver ført er vi på vej til en national tragedie«

Viðmerking

Færøerne har haft besøg af Dronning Margrethe, som så sandelig endnu er vores dronning, og det kan ikke siges andet end at besøget var vellykket, og at det danske kongehus mere end nogensinde før har været så populært som nu.

I forbindelse med dronningens besøg er der uddelt ordner og hædersmedaljer. Nogle er blevet Riddere af Dannebrog, og alt godt om dette. - Hvorvidt det er de rigtige personer der er blevet hædret, vil altid blive en personlig vurdering, det som sker hver gang ved sådanne lejligheder, er at det ikke er den arbejdende befolkning som står på listen over dem, som bliver hædret, men det er i hvertfald for mit vedkommende ikke nogen nyhed. Det er også værd at lægge mærke til, at de som ellers siger sig at stå for det rigtige færøske, de vil gerne ind i varmen, og helst få så megen støtte fra Danmark som muligt, de vil have støtte til restaurering af gamle huse og andre ting på Færøerne, ja vi må konstatere at danske penge lugter ikke.

Dronningens besøg er kommet på et rigtig tidspunkt, for de spændte forhold imellem rigsdelen, gør overlevelsesforholdene på Færøerne meget vanskelige.

Det er på tide at den danske regering ser virkningen af den politik som fra dansk side bliver ført imod en del af det danske rige. Den af det danske folketing førte politik imod Færøerne har slået fejl.

Derfor er det nødvendigt at den danske statsminister og den danske finansminister kommer til Færøerne og giver sig tid til at sætte sig ind i de virkelige forhold.

Vi kan ikke længere lade os affeje med nødløsninger som ikke giver noget håb for fremtiden, men binder

den færøske nation økonomisk, således at forholdene ikke kan godkendes, resultatet bliver en fortsat fraflytning af det unge folk, og dermed en affolkning af Færøerne.

Den danske regering lægger ikke mærke til alt det som sker, for en fraflytning af hele den færøske befolkning, vil bare give et % udslag i arbejdsløshedsforholdene i Danmark.

Det personlige og de menneskelige tragedier som følger med det som sker på Færøerne synes ikke at have nogen interesse for det danske folketing eller den danske regering.

Det er på tide der bliver gjort opmærksom på de forhold som er mere end alvorlige, og findes der ikke snart en menneskelig løsning, så må vi se hen imod en affolkning af Færøerne, men dette er måske hensigten.

Hensigten helliger midlerne. Jeg er personlig tilhænger af rigsfællesskabet og erkender den betydning den har haft og ser også hen imod den betydning, den nu det virkelig skal stå sin prøve, hvad betydning den vil få i fremtiden.

Men vi må konstatere at danske politikere ikke har haft interesse for den del af det danske rige, som er i en alvorlig nedgangsperiode, som fører til personlige tragedier. De afgørelser som er taget, og som dagligt bliver udført af dem, som af den danske regering er pålagt denne opgave, gør at der bliver oparbejdet en negativ holdning fra det unge folk, ikke bare imod de færøske politikere, som i virkeligheden står helt hjælpeløse.

Men den negative holdning bliver vendt imod forholdene imellem Færøerne og Danmark, og dette er vel forståeligt.

Det er gjort et efter min

mening meget dårligt politisk arbejde fra skiftende danske regeringer i forholdene Færøerne og EF.

Vi er ikke medlemmer, men som en del af Danmark skulle det være muligt at vores fiskeeksport skulle have fået samme muligheder som om vi var medlemmer, i form af at vi er rigs-

borgere i et medlemsland.

Den værende danske regering kan ikke længere gå med bind for øjnene og bevidst lade Færøerne affolke.

Med den politik som nu bliver ført er vi på vej til en national tragedie.

Sverre Midjord

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, ið sýndu samkenslu, tá ið okkara kærri maður, pápi, verpápi, abbi og beiggi

JØRGINTHOMSEN

Skála

doyði og varð jarðaður.

Tøkk fyri blómur, kransar, minningar-ord og peningagávur til meinigheitshúsið.

Hjartans tøkk til øll tykkum, sum hjálptu til í allar mátar, og fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna

Pola og børnini